

χάλυβδος; καὶ μετάξης. Τὰ ἐκ χάλυβδος; κανόνια δὲν ἔχουσι τὸ σύνηθες πάχος, ἀλλ᾽ ἴσχυροποιοῦνται διὰ στρῶμάτος συγκειμένου ἐκ κλωστῆς μεταξίνης, ὅπερ καλύπτεται διὰ ἑτέρου στρῶμάτος ἐκ κόρμων; ἐλαστικοῦ (guttapercha ή caoutchouc) στερεοποιημένου, πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς ὑγρασίας.

Ἐκ τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν ἔξαγονται κατ' ἓτος; ἰδίως διὸ τὴν Βερώπην θεριστικὴ μηχανὴ ἀξίας πλέον τοι ἐνὸς ἑκατομμυρίου ταλλήρων καὶ ἀριστρῶν ἀξίας πλέον τῶν 300 χιλ. ταλλήρων. Τούτο δεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῆς γεωργίας, τῆς εὐδαίμονος γέωργας.

Ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ κακόθουλοι καὶ ζηλότυποι, ἀνθρώποι ὄρεγόμενοι μὲν τῆς δόξης, πλὴν μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα καὶ μὴ ἔργαζόμενοι πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς, ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ παγκόσμιου φήμην ἀποκτήσην τοῦ Παστέρ, καὶ προσεπάθησαν νῦν ἀποδεῖξασι ἐν τάσις γράμματα αὐτοῖς ἀνάξια τῆς ἀξίας ἡτις ἀποδίδεται αὐτοῖς, αὐτὸν δὲ φιλόδοξον καὶ πλεονέκτην (ἐνάγκη νῦν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα διὰ τὸ Παστέρ εἶναι λίγην νευροπαθῆτα καὶ ως ἐκ τούτου δύνατροπος). Οὐ τοῦ Ἐβδόμηνος σύλλογος εἰς τὴν τῆς 21 λήξαντος μηνὸς συνεδρίασιν αὐτοῦ μιᾶς φωνῆς ἀπεδοκίμασε πάσαν κατὰ τοῦ Παστέρ καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐπίθεσιν, διὸ ἐγγράφου του δὲ πρὸς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπενθυμίζει τῷ ὑπουργῷ τὸν εὐγνωμοσύνην ἦν δὲ τόπος χρεωστεῖ τῷ Παστέρ διὰ τὰς εὑρεγείς διὰ παρέσχε τῇ γεωργίᾳ διὰ τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἀνακαλύψεων ἐπὶ τῶν ἀποθενεῖσῶν τοῦ μεταξοσκωληκος, τῆς κατασκευῆς τοῦ ὄξους, τῆς θερμάνσεως τῶν οἰνῶν, τῶν μιασματικῶν ἀσθενειῶν τῶν προσβαλλόντων τὰ κατοικίδια ζῷα (χολέρα τῶν ὀρνιθῶν, ἀνθρακές τῶν προβάτων καὶ βοῶν) καὶ τῶν μέσων πρὸς πρόληψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ,

πάντων ἔργων τιμώντων καὶ τὸν ἐργάτην καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιτεθέντες κατὰ τοῦ Παστέρ ἀπεδοκιμάσθησαν ὁμοθυμαδὸν καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἑταῖρίας τῆς γεωργίας ἡς πρόεδρος εἴνε ὁ περιώνυμος χημικὸς Δημᾶς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Κλοπὴ ἐν Λίγινη, συμβάσα περὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882, διὸ ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ρήξεως, δραχμῶν ὑπὲρ τὰς χιλίας.

Διὸ αἰτήν κατηγορεῖται ὁ Παναγῆς Συφειρίου, κρεοπώλης ἐν Λίγινῃ. Ηλικίας ὡς εἴκοσι πέντε ἐτῶν· φυσιογνωμίας ἔκτακτος· ἔκφρασις προσώπου. Ζωδης· κεφαλὴ ὑπερομέγεθης· ὀφθαλμοὶ κεχωμένοι ἐν ταῖς κόγχαις αὐτῶν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκπέμποτες ζεφερόν τι πύρ... πρωτοτύπου μορφανίας, ὡς θιλίας· κατηγορήθη καὶ ἀλλοτε, καταδικασθεῖς, ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης.

Γυνὴ εἴνε, ἀλλὰ γρηγά ἔβδομηκοντοῦτις, ἡ ἕξ ἡς ἐκλαπησαν τὰ χρήματα.

Ποῶτον στοιχείον, δίδον ρωμαντικὴν χροιὰν εἰς τὴν δίκην εἴνε διτὶ τὰ κλαπέντα χρήματα, προήρχοντο ἀπὸ τὸν χρυσὸν τῆς Καλιφορνίας. Εἶχεν ἐκεῖ παιδί ἡ γρηγά, Δημητροῦλα τὸ ὄνομα, τὸ δόπιον τῆς ἔστελλε τακτικά.

Δευτέρον στοιχείον, φρικωδῶς ἐπιτεῖνον τὴν ρωμαντικὴν χροιὰν τῆς ὑποθέσεως εἴνε διτὸς ἀποτροπία τοῦ κατηγορούμενου, ως εὐηρεστήθη νὰ ἀποκαλέσῃ εἰς ἐκ τῶν μαρτύρων, δικαστή. Δημαρχὸς Λίγιου, τὴν μονομανίαν τοῦ κατηγορούμενου ἀδελφὴν ἐκείνης, τὴν δόπιαν πρὸ τινῶν μηνῶν ἀνεγνώσκομεν εἴν τινι ἐρημερίδι, νεκροθάπτου γαλλικῆς τινος πολί-

Καὶ ἐγέλα ὁ ἄθλιος, ἐγέλα ως δαιμῶν τριῶν τοὺς δόδοντας του.

Ἄλλος ἐν συγχύσει τῶν τρομερῶν σκέψεων αὐτοῦ τῷ ἐπῆλθε μία, ἥτις κατέστειλεν αἰφνῆς τὴν ἀγενὴ χαράν του. Οὐρίασε, τὸ μέτωπόν του ἐπεσκιάσθη, ἡ φλόξ τοῦ βλέμματός του ἀπεσβέσθη.

Ἐὰν δὲ μαρκήσιος δὲν ἀπέθανε! Μὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σωθῇ καὶ αὐτὸς ἐκ θαύματος, ως οἱ δύο ναῦται; "Ἐπειτα δὲ τις οἰδεν, ἀν δὲν ἐπειδιάσθη ἵσως ἐπὶ ἄλλου πλοίου ἢ ἐπὶ τοῦ «Ατρομήτου»; Απὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡδύνατο νὰ φάσῃ. "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ μὴ προτρέχῃ τοσοῦτον, ἐπρεπε νὰ περιμείη ἀκόμη. Μετὰ τοσάντας προσπαθείας, ἀφοῦ διεδραμάτισε τόσον καλῶς τὸ πρόσωπόν του, θὰ ἦτο λίαν ἀνόητον νὰ διακινδυνεύσῃ ταῦτα πάντα διὰ τινος ἀπερισκεψίας. "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἦναι ὑπομονητικός καὶ νὰ υπομένῃ.

Συλλογιζόμενος πάσας τὰς ἡδονὰς, ἀς ὠνειροπόλει, τὰς χαρωπὰς νύκτας, τὰς ἀκολασίας, τὰς ἀστωτίας, ἥσθιάντεο φρικίασιν καθ' ὅλον τὸ σώμα καὶ ὑφίστατο παντοιεδεῖς ἡδυπαθεῖς παθήσεις.

"Ἐστη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θαλάμου αἰφνῆς, ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸς στιγμὴν, τὴν χεῖρα στηρίζων ἐπὶ τοῦ καίοντος μετώπου του. Ἐσκέπτετο.

— Τὸ νὰ ζήσω οὕτω ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον εἶναι ἀφόρητον, εἴπε διὸ ὑποκάφου φωνῆς, οἵπτων τὴν κεφαλὴν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

70

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ίδ. ἀριθ. 492)

— Η ἀμφιβολία δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ, ἐψιθύρισεν διαρόνος διτὸς ἀνέγνω μέχρι τέλους τὴν διάγνωσιν τοῦ ναυαγίου ὃ ἀδελφός μου ἀπέθανε! Τὸ σῶμα αὐτοῦ κεῖται ἐν τῷ πυθμένι τοῦ Ὁκεανοῦ, ἐὰν δὲν εὗρε φέρετρον ἐν τῇ κοιλίᾳ κήπους ἡ φαλακίνης.

Μειδίαμα στυγήν συνέστειλε τὰ χεῖλη του.

— Ήνωρθώθη, μὲ διφθαλμοὺς ἐκπέμποντας λυκόχρους λάρψεις καὶ ἤρξετο βαδίζων διὰ μεγάλων βημάτων. Τὸ αἷμα ἀνήρχετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἤσθάνετο διτὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ σκοτοδίνης· εἶχεν ἀνάγκην κινήσεως.

— Δικά μου τὰ ἑκατομμύρια! δικά μου τὰ ἑκατομμύρια λεγε. ε!

χνης, τελέσαντος τυς ερωτας αύτοι μετά πολυημέρου πτώματος γραίας, σπερ είχεν ἐκθάψει μὲ τὴν διαφοράν ὅτι διαρόν κατηγορούμενος, φρονιμώτερος βέβαιος, ὡνειροπόλεις ζωντανὰ γηράματα.

Ίδου περίπου τί κατέθεσεν ἡ γρρή:

— "Ητο νύχτα, ἀγρία, τρικυμία, κακό· ἀναψυ ρό τὸ καντύλι μου, ἔπειτα νὰ κοιμηθῶ ἐξαφνα ἀκούω, καὶ κύθελαν ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα μου μὲ μαχαῖρι· σηκώνουμαι· — ποὺ; εἰνε; — Εἴμαι ἐχτρός σου. Ἀνοίγει ἡ πόρτα· μπαίνει μ' ἔνα μαχαῖρι· τὸ χέρι ὃ κατηγορούμενος· τὸν ἐγγάρισα· τραβᾷ· τὸ καντύλι καὶ τὸ σύνοντο μὲ τὰ χέρια του. Χυμὼ ἐγώ καὶ... τοῦ πέρων τὸ μαχαῖρι ἀπὸ τὰ χέρια! καὶ τοῦ κόβω καὶ τὸ χέρι! ἐκεῖνος βλαστημάτι:... τὸ σταυρὸ σου! Φεύγω, καὶ τὸν ἀφίνω μέτα· Κητῶ Βοήθεια ἀπὸ ἔνα γείτονά μου· ἔρχεται μὲ τὴν γυναικά του· βρίσκουμαι τὸ μαχαῖρι του μόνο καὶ τὸ πέρονυν, καὶ μὲ πέρονυν νὰ κοιμηθῶ· τὸ σπῆτι τους. Κλεούμαι τὸ σπῆτι. Τὸ πρωὶ τὸ βρίσκουμαι πάλι ἀνοιχτό, καὶ ἀπὸ τὸ σεντούκι μου ἔλλειπαν ὡς 1800 δραχμαῖς.

Ἐρώτησις: Καὶ τί κύθελε νὰ σου κάμη, φρονεῖς; ήρθε νὰ σὲ κλέψῃ;

Ἀπάντησις: "Οχι τὴν πρώτη φορὰ ήρθε... νὰ μὲ προσβάλῃ!"

Ιλαρότης εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἐρ. Ἐσένα;

Ἀπ. Ἐμένα. Μὲ εἶχε πιάσει ἀπὸ τὸ λαιμό.

Ἐρ. Δὲ σοῦ ἔβαλε ἀλλοῦ πουθενά τὸ χέρι του;

Ἀπ. Πουθενά...

Σημειωτέον ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μαχαίρια τὰ ὅποια ἀρπάζει ἡ γραία, τὰ σθυνόμενα κανδύλια, τὰ λαιμοπιασμάτα, εἰνε τὸ τρίτον στοιχεῖον τῆς ρωμαντικότητος: τὸ κατακρυφού μάλιστα: ἀνοίξατε τὸ δεύτερον φύσα τῆς Κυρά Φρο-

του πρὸς τὰ δύσιστα: πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα ἀνεβαίότης; νὰ γνωρίζω ποῦ νὰ σταθῶ.

Ἀμέσως δὲ ἡ φυσιογνωμία του μετέβαλεν ἐκφρασιν. Ἐσωπτρίσθη καὶ ἐφάνη κύρχαριστημένος.

Τὰ χαρακτηριστικά του, πρὸ δλίγου ἡλιοιωμένα, δὲν ἐνέφαινον νῦν τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς του· αἱ κόραι τῶν δρθαλμῶν του δὲν ἀντηνάκλων πλέον τὰς εἰδεχθεῖς σκέψεις του· ἐν ἑαυτῷ ἴδιως τὰ πάθη δεδειπευμένα ὑπὸ τῆς θελήσεως του ἡσαν ἐξεγγηγερμένα.

Θέλων ἵνα ἡ μαρκησία μὴ πληροφορηθῇ ἀκόμη περὶ τοῦ ναυαγίου του «Ἄτρομήτου», οὐχὶ βεβαίως ἔξ οἴκτου πρὸς τὴν δυστυχή, ἀλλ' ἔξ ὑπολογισμοῦ, ἔξηφάνισε ταχέως τὰς ἐφημερίδας καὶ ρίψας νέον βλέμμα ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὸ σύνθης ὑφος του, μετέβη πλησίον τῆς νύμφης του.

ΚΗ'

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ

Ἡ Λουκία ὠχροτάτη, καθημένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου της, εἰς τὴν συνήθη τῆς στάσιν, ἐν χαυνότητι, ἐν ἀκινησίᾳ, μετὰ γειρῶν συνηνωμένων ἐπὶ τῶν γονάτων, μετὰ βλέμματος ἀπλανοῦς, βεβυθισμένου εἰς τὸ ζοφερὸν, εἶχε τὴν σκέψην αὐτῆς ἀφιερωμένην εἰς τὸ ἀόριστον.

Ἐπὶ τῷ θορύβῳ τῆς ἀνοιχθείσης θύρας ἐφρικίσαν, οἷον ἀποστασθεῖσα ἀπὸ δινέρου καὶ βραδέως ἐστράφη.

ούνης τοῦ Βαλκαρίτου, καὶ θὰ νομίσετε ὅτι ἀναγινώσκετε πρακτικὰ τῆς δίκης.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν ἐξακριβοῦται ὅτι αὐτὸς εἶνε καὶ δέκτελέστας τὴν κλοπάν.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΑΙΚΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐδόθη μεγαλοπρεπὲς γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀφιχθέντος Προέδρου τῆς κολοσσιαίας Τηλεγραφικῆς Ἑταιρίας Western Union δόκτωρος Nervin Green παρ' ἀπασῶν τῶν τηλεγραφικῶν ἑταιριῶν τῆς Ἀγγλίας προεδρεύων τοῦ συμποσίου τούτου ἡτο ὁ κ. Pender μέλος τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, καὶ πρόεδρος τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνατολ. Τηλεγρ. Ἑταιρίας.

Ἐκ τῆς προπόσεως, ἡ ὁ κ. Pender προέτεινεν ὑπὲρ τοῦ φιλοξενουμένου Προέδρου, ἀποσπώμεν ὀλίγα τινά, ὅπως γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν καὶ τὴν ἡμετέρα τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τὴν ἐκτεταν τῆς κολοσσιαίας αὐτῆς ἔταιριας, τὰς ἐργασίας αὐτῆς, καὶ τὴν ἀρμονίαν περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τηλεγραφικῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας. «Δυσκολεύομαι» εἶπεν ὁ κ. Pender, «νὰ εὔρω τὴν κατάλληλον λέξιν, ὅπως ἐκφράσω τὴν πανταχοῦ παροῦσαν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐντίμου δόκτορος, ὅπερ ὑπερηφανεύμεθα, ἔχοντες σύμερον ἐν τῷ μέτωπῳ μῶν, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐπιχειρήσεως, ἡς προέταται. «Οπως δικαιολογήσω δὲ τὰς ἐκφράσεις μου ταῦτας, τὸ καλλίτερον, νομίζω, μέσον εἰνε, νὰ δώσω ὑμῖν ὀλίγας στατιστικὰς πληροφορίες τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Τὰ κεφάλαια αὐτῆς ἀνεβαίνουν εἰς 80 ἑκατομμύρια τελληρα, ἔχει 13,000 σταθμούς διεσπαρμέ-

— Καλημέρα, ἀδελφή μου, εἶπε διὰ τῆς θωπευτικῆς φωνῆς του ὁ Βαρόνος.

Λῦτη ἀπόντησε δι' ἐλαφρᾶς τῆς κεφαλῆς κινήσεως. "Επειτα οἱ ὄφθαλμοί της, οὓς αἰρνηδία λάζψι; διηγάστε, προσηλθησαν ἀγωνιωδῶς ἐρωτῶντες εἰς τοὺς τοῦ ἀνδραδέλφους της.

Ο Βαρόνος ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλήν.

Ἡ Λουκία ἔφηκε νὰ διαφύγῃ ὑπόκειφος οἰμωγή.

— Πάντοτε χωρὶς εἰδήσεις! εἶπεν δέ λέων.

— Τίποτε, τίποτε, ὑπέλαβεν ὁ Βαρόνος, ζητῶν νὰ φανῇ λίαν ιεθλιμένος, δὲν τολμῶ πλέον ν' ἀποπειραθῶ, ἵνα σᾶς ἐνθαρρύνω. Οὕτως ἐγὼ δὲν δύναμαι πλέον νὰ μένω ἡσυχος, κήρυγσαν νὰ μὲ κυριεύουν καὶ ἐμένα θλιβεραὶ ἴδει.

Ἡ Λουκία ἔβαλε νέαν οἰμωγήν.

— Εν τούτοις ἀδελφή μου, πιστεύσατέ μοι, δὲν παύω ἐπίζων.

— Δὲν ἐλπίζω ἐγὼ πλέον, ἐψιθύρισεν ἡ δυστυχή τεθλιμένη.

— "Α! σᾶς παρακαλῶ, ὑπέλαβες ζωηρῶς ὁ λέων, ἐλπίζετε ἀκόμη" μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ δρείλομεν νὰ ἐλπίζωμεν κατὰ τὴν σκληρὰν ἡμῶν προσδοκίαν ἡ ἐλπὶς εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον μας.

Ἡ Λουκία ἐκίνησε τὴν κεφαλήν μετ' ἀποθαρρύνσεως.

· Επεκράτησεν ἵκανως μακρὰ σιωπή.

νους εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει 20,000 ὑπαλλήλους, 150,000 στύλους καὶ ἐπὶ αὐτῶν 425,000 μιλίων σύρματα δὲν ὑπάρχει μέρος; καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ Καναδᾶ, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἐταιρία αὔτη νὰ μὴ ἔχῃ τηλεγρ. Σταθμόν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μεθόρια τῶν ἀγρίων Ἰνδικῶν Χωρῶν, διοικήσας περιηγούμην, ἀπήντων τῷ μικρὸν κυανοῦν σῶμα τῆς Ἐταιρίας· ἐνθυμοὶ μαι διτὶ τότε εἰς τὰ ἀπόκεντρα ἐκεῖνα μέρη ταξιδεύων ἐπὶ κοινῆς ἀμάξης, λευκή τις μικρὰ σημαῖα μ' ἐσταμάτησε, δπως μοὶ ἐπιδωσῃ τηλεγράφημα· μοὶ εἶχον πληροφορήσῃ πρὶν ἀρχίσω τὸ ταξεδίον μου ἐκ Νέας· 'Γόρκης, διτὶ κατὰ τὴν πορείαν μου τὰ τηλεγραφήματά μου θὰ μοὶ ἐνεχειρίζοντο τὸ ταχύτερον, καὶ ἐθαύμασα διὰ τὴν ἀκούσιειαν τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς τηλεγρ. Βηπησίας· τῆς Ἐταιρίας· τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο μοὶ ἀνήγγειλεν κατὰ τὴν 11 ὥραν π. μ. τὴν νίκην τοῦ Στρατηγοῦ Ουοσλέν εἰς Τελελέ Κεμπίρ ἀπήντησα ἐκεῖθεν συγχαίρων τὸν Στρατηγόν. 'Οταν συνητήθη μεν ἐσχάτως, διὰ στρατηγὸς μοὶ εἴπεν διτὶ ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μου ἐκεῖνο τὴν ἴδιαν ἡμέραν πρὸ τῆς δύσεως, τοῦ ἡλίου· (χειροκροτήματα). Παραλείπομεν τόσα ἄλλα, διτὶ ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας· ἐξέθεσε περὶ τῶν νερδῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ Δόκτορος Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρίας, διότι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, θέλομεν μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅποια ἀδύστος μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

'Ημεῖς· ἐδῶ μίαν ἐναέριον γραμμήν ἔχομεν διὰ τὸ ἔξωτερον, ἵτις χαρακτηρίζεται ὡς ἡ διεθνῆς ἡμῶν γραμμή, καὶ ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους διακόπτεται καὶ πολλάκις ἐπὶ ὀλόκληρους ἡμερονύκτιου, πλειστάκις τηλεγραφήματα στέλλονται διὰ τῶν ταχυδρομείων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ζακύνθου ἐλλείψει γραμμῆς μεταξὺ Πάτρας καὶ Τρεπίτου!

'Η σημερινὴ κυθέρωνταις ἀνέλαβε νὰ διορθώσῃ τὴν γραμ-

μήν ταύτην καὶ ἔφερε Βέλγον ἐπιτροπήν τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καθ' ἀπληροφορούμεθα καὶ ἡ ἐογασία αὕτη δὲν γίνεται ἐντελῶς καὶ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ ἔχομεν ἀφεύκτως πλείστας διακοπάς ἐνεκα τῶν ἐνώσεων, διότι ἡ γραμμὴ διέρχεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ δάσους τῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τρεπίτου χώρας, καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἡ ἐνδιαφερομένη ἔταιοία δὲν ἐποιήσατο τὰς δεούσας παραστάσεις περὶ τούτου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εὑφραδοῦς προπόσεως τοῦ K. Pender ἐξειδόμενος διευθυντής εἶπεν μεταξὺ τῶν ἀλλῶν: «Κατωρθώσαμεν νὰ δημοσιεύσων εἰς Σαγγάρι (Κίνας) αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας· 'Γόρκης τιμᾷ τῆς Ζ ὥρας μ. μ. Ἰσχυριζόμεθα διτὶ ἐκτελοῦμεν τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἐπίσης καλῶς ὡς εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ἀλλ' ὅφελών νὰ διολογήσω διτὶ καὶ ὑμεῖς ἐκτελεῖτε αὐτὴν ἐπίσης καλῶς καὶ δὲν θήσετε τὰς δεούσας παραστάσεις περὶ τούτου.

Μεταξὺ Νέας Γόρκης καὶ Chicago 1050 μιλίων ἀπόστασιν, ἡ καθημερινὴ τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις; ἐκτελεῖται διὰ τοιαύτης ἑτοιμότητος, ὡστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀπάντησις τοῦ τηλεγραφήματος ἀφικνεῖται πρὶν ὁ ἀπόστολεὺς ἀπέλθῃ τοῦ Τηλεγραφείου!» Ἐν μέσαις Ἀθηναῖς δὲ τηλεγράφημα κατεπεῖγον, διὰ τὸ ὅποιον ὁ ἀπόστολεὺς ἐπλήρωσε τοιπλάσιον τέλος, ἐστάλη μετά 2 1/2 ὥρας ἀπὸ τῆς λήψεως ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας, καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἐτιμωρήθησαν. Εἰς τὴν Αγγλίαν ἡ εἰς Ἀμερικὴν τοῦτο ἥρκει διπῶς ἀποδηλώθησιν, ἡ τούλαχιστον τιμωρηθῶσιν αὐτηρότατα. Ο δόκτωρ προσέθηκεν διτὶ ὁ K. Pender ὑπέβαλλε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συστηθῇ ἐστεριὸν χρηματιστηρίου ἐν Λονδίνῳ ἐργαζόμενον τὴν αὐτὴν ὥραν καθ' ἣν ἐργάζεται καὶ τὸ χρηματιστήριον τῆς Νέας Γόρκης, ὅπως ἀποστέλλονται καὶ λαμβάνω ταὶ τηλεγραφήματα χρονοπλησιῶν χρεωγράφων ἐντὸς τῆς ὥρας τῶν διαπραγματεύσεων. ἡ γόνυμος ἰδέα αὕτη τοῦ K. Pender εἶπεν θέλει μεγάλως αὐ-

— 'Αδελφή μου, ὑπέλαβεν ὁ Βαρόνος, ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω ἀδειαν ἀπουσίας τριών ἡ τεσσάρων ἡμερῶν.

Διὰ τοῦ βλέμματος ἡ νεᾶνις ἡρώτησεν αὐτόν.

— Καθ' ἑκάστην, γνωρίζετε, ἐξηκολούθησεν ὁ Βαρόνος, μεταβαίνω εἰς Παρίσιον ἵνα μάθω τι, ἀλλὰ ματαίως διέρχομαι τὸν καιρὸν μου εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν· μάτην ἀναγινώσκω ὅλας τὰς ἐφημερίδας μέχρι τέλους, ἐπανέρχομαι ἐνταῦθα τὴν ἐσπέραν γωρίς νὰ λάβω πληροφορίαν τινα, καὶ καθημέραν αὐξάνει ἡ ἀνησυχία μου. Λοιπὸν, ἀδελφή μου, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς Χάρον· ἐκεῖ βεβαίως θὰ μπορέσω νὰ μάθω κάτι τι. Ο «Ατρόμητος» ἐπὶ τοῦ ὅποιον ἐπειδιάσθη δὲ ἀδελφός μου εἶναι πλοϊον ἐμπορικὸν, ἀνήκον εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Χάρον· Ἐσκέφθην λοιπὸν διτὶ τὸ καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον μέσον τοῦ νὰ πληροφορηθῶ ταχέως εἶναι ν' ἀπευθυνθῶ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τνῦ «Ατρομήτου».

Τὸ βλέμμα τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἐξεγερθείσης ἐξέπειμψε λάρψιν.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπήντησε μετά τινος δυνάμεως; ἐν τῇ φωνῇ, πηγαίνετε εἰς Χάρον, ἀδελφέ μου, καὶ μάθετε τὴν ἀλήθειαν! 'Α! ἀπὸ δέκα καὶ πέντε ἡμέρων δὲν ζῷ πλέον, νομίζω διτὶ ἀποθνήσκω! Κάθες ὥρα μοῦ φάνεται μηκρά ὡς αἰών! Θέλω νὰ μάθω, θέλω νὰ μάθω... Πηγαίνετε, πηγαίνετε, ἀδελφέ μου, τρέξατε εἰς Χάρον. Φερετέ μου τέλος πάντων μίαν εἰδῆσιν καλὴν ἢ κακήν... 'Ἐν

ὅφελών ἀκόμη νὰ ἐλπίζω, θὰ ἐλπίζω εὐχαριστοῦσα τὸν Θεόν... 'Ἐὰν τὰ πάντα τετέλεσται διὺ ἐμὲ, ἐὰν δὲν θὰ ἔρω πλέον τὸν ἀγαπητόν μου Παῦλον, μὴ μοῦ κρύψετε... ὅχι, μὴ τὸ κρύψετε. Τὸ κτύπημα θὰ ἔη τρομερόν, κεραυνόθόλον, θὰ μὲ φονεύσῃ... 'Αδέιφορον! Μὴ τρομάξετε, μὴ λειποθυμεῖτε, ἀδελφέ μου... 'Ο θάνατος; θὰ μοῦ ἔη γλυκός. 'Ο θάνατος εἶναι ἡ παντοτεινὴ ἀνάπαυσις. 'Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πλέον δικαίολός μου, πρέπει ν' ἀποθάνω, διὰ νὰ μπορέσῃ ἡ ψυχή μου νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰδικήν του.

— Εξαντληθείσα υπὸ τῆς προσπαθείας, τὴν δόπιαν κατέβαλεν, διὰ νὰ διμιύρησῃ, κατέπεσε εἰπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

— Θάρρος, ἀδελφή μου, θάρρος! ἀνέκραξεν ὁ Βαρόνος, θὰ σᾶς φέρω καμμιάν καλὴν εἰδῆσιν.

— Εστρεψεν αὕτη τοὺς χαύνους δρθαλμούς της πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ δὲ τῶν γειλέων τῆς ἐξεικονίσθη ὠχρόν τι μειδίαμα.

— Πόσον θ' ἀπουσιάστη; εἶπε.

— Τέσσαρας μόνον ἡμέρας.

— Μάλιστα τέσσαρας τὸ πολὺ ἡμέρας, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

— Λοιπὸν, ὅπως ἀποφύγω τὰς ὀδυνηρὰς σκέψεις μου, ὁ φελίω τέσσαρας ἀκόμη ἡμέρας νὰ ἐλπίζω. Βλέπετε, ἀδελφέ μου, πόσον εἶναι μεγάλη ἡ πρὸς σᾶς ἐμπιστοσύνη μου, προσέθετε τείνουσα εἰς τὸν λέοντα τὴν μικρὰν λευκὴν αὐτῆς χεῖρα.

ζήσει τάς ώφελείας τῶν τηλεγραφικῶν ἑταιριῶν Λονδίνου καὶ Ἀμερικῆς.

Εὐχόμεθα αἱ πληροφορίαι αὗται περὶ τοῦ πῶς διεξάγεται ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρωπῇ καὶ Ἀμερικῇ φέρωσι καρπὸν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΒΩΛΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βώλος, 30 Ιανουαρίου

Τοὺς πάντας κατέπληξεν ἐνταῦθα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημαρχικῶν ἔκλογῶν, ὃχι διότι δὲν ἀνεμένομεν τὴν ἔκλογὴν τοῦ Καρτάλη, ἀλλὰ διὰ τὴν φορεάν πλειοψηφίαν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν φυγεόφορων. Οἱ δῆμοις Βώλου σύγκειται ἐκ τῆς καθηκούτο πόλεως καὶ 2—3 μικρῶν χωρίων εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπ' αὐτῆς, ὄνομαζούμενων Καλύβια· πάντες οἱ δημόται οἱ ψηφοφορήσαντες ἦσαν περὶ τοὺς 1300. Ἐξ αὐτῶν ὁ Καρτάλης ἔλαβε φύρους 892, ὁ δὲ Σπυρίδης μόλις 527, τοῦθ' ὅπερ δίδει πλειοψηφίαν 366 φύρων, πρᾶγμα ἐκ τῶν σπανιωτέρων βεβαίως προκειμένου περὶ ἔκλογῆς μεταξύ δύο ἀντιπάλων κομμάτων· προσέτι δὲ σημειώσατε ὅτι ἐπέτυχεν διόλκηρος ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Καρτάλη, οἱ πάρεδροι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, μηδενὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ κ. Σπυρίδου ἔκλεγέντος. Οἱ κύριοι λόγοι τῆς μετά φανατισμοῦ διεξαχθείσης ταύτης ψηφοφορίας εἰναι ὅτι τὰ δύο κόμματα, δικαίως ἢ ἀδίκως, ἔχαρακτηρίσθησαν ὡς τὸ τῶν κοτζαμπασίδων καὶ τὸ τῶν φιλελευθέρων. Πράγματι οἱ περὶ τὸν κ. Σπυρίδην εἰναι οἱ προσχοντες τοῦ ιδιαγενοῦς στοιχείου, οἱ γοικοκοραῖοι, ἐνῷ ὁ Καρτάλης ἤντλησε τὴν δύναμίν του παρὰ τοῦ λαοῦ. Η ἵδει αὕτη ἐρρίζωθη καὶ διεδόθη πανταχοῦ, διὰ τοῦτο ὅχι μόνον ἐδῶ ἐνίκησε τὸ

καρταλικὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Πηλίου, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ τεσσάρων βουλευτῶν, ἡττηθέντων πανταχοῦ ἐν τοῖς ὑποψηφίοις αὐτῶν δημάρχοις. Τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νίκη κατὰ μέγα μέρος ἀποδοτέα τῷ Ιωάννῃ Καρτάλη, τῷ μόνῳ βουλευτῇ ἐκ Πηλίου ὅστις ἔμεινε μακρὰν τῆς ὁμάδος τῶν τεσσάρων καὶ τοῦ ὅποιον οἱ φίλοι ἐπέτυχον εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς δῆμους. Ἐν τῷ δῆμῳ Φερρῶν, τῷ πλησίον ἡμῶν Βελεστίνῳ, ἐπέτυχεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος, ἐν Μακρυνίτσῃ ὁ ὑποψήφιος τῶν φιλελευθέρων Κουκουδάρης, ἐν Ὁρμωνίῳ (Πορταρίᾳ) ὑπῆρχεν εἰς μόνος ὑποψήφιος δημάρχος, ὥστε ἡ πάλη συνεκροτήθη περὶ τοὺς παρέδρους καὶ τοῦ δημοτικὸν συμβούλιον, συγκροτηθέντα αὐτόχρημα ἐκ τοῦ ὅγλοκρττικού στοιχείου ἐν τῷ δῆμῳ Ιωάλου (ἄνω Βώλου) ἐξελέγη ὁ κ. Χαδζῆ Βασιλῆς, νεοφωτιστος Καρταλιστής· ἐν Ζαγορᾷ ἡττήθη ἡ νοικοκυραίων οἰκογένεια τῶν Κασσαβέτιδων, ἡς ὁ ὑποψήφιος Κασσαβέτης, ὁ ἐπιλεγόμενος Μπαμπάς, ἔδομηκοντούτης γέρων, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς ἐν τῷ τόπῳ ἀγαθοεργίες τοῦ οἴκου καὶ τῶν συγγενῶν του, δὲν ἥδυνθη νὰ κατισχύσῃ τοῦ ρεύματος, καὶ τὴν ὄρχην κατέλιπεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος. Παραλείπω τοὺς ἄλλους δῆμους καὶ σᾶς ἀναφέρω τούτο μόνον διὰ τὸ παραδόξον τοῦ πράγματος:

'Ἐν Λεχνωνίοις, μ' ὅλην τὴν ἀντίπραξιν τοῦ βουλευτοῦ Κουκουσλᾶ, ἐξελέγη δημάρχος ὁ κ. Κιτιλῆς, ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ἀλλ' ἐνεκα προγνενεστέρων ἐρίδων δι' ἀλλούς λόγους καὶ ἔργων αὐτοδικίας ἐν τῷ χωρίῳ εἶγε καταδικασθῆ εἰς δίμυνον φιλάκιστιν ὁ κ. Κιτιλῆς καὶ ἀπέτις τὴν ποινήν του ἐν Βώλῳ, ἀκριβῶς δὲ ὅτε ἥλθεν ἡ εἰδησίς τῆς ἔκλογῆς ἦτο ἡ προτελευταία τῆς ἀπολύσεως του. Ο κ. εἰταγγελεὺς αὐθορμήτως τῷ ἐπρότεινε τότε νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν ὑπολειπομένην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἥρονθή προτιμήσας ν' ἀποτίσῃ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν ποινήν του. Τὴν ἐπιστήσαν πλείστοι χωρικοί, περὶ τοὺς 200, ἥλθον

'Ο βαρόνος λαβὼν τὴν χειρα ἔφερεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν χειλέων του μεθ' ὑποκλίσεως.

— 'Αναχωρεῖτε σήμερον; ἥρωτησεν ἡ Λουκία.

— Μετὰ μίαν ὥραν. Σᾶς λέγω καλὴν ἐντάμωσιν.

— 'Εντὸς ὀλίγου.

— Μὴ λησμονῆτε ἐκεῖ κάτω ὅτι ἡ Λουκία ἀναμένει τὴν ἐπάνοδόν σας ἀνυπομόνως, διὰ νὰ μάθῃ ἐάν πρέπη νὰ ζήσῃ ἦν ἀποθάνῃ.

— Οὔτε λεπτὸν θὰ χάσω.

‘Η νεαρὰ γυνὴ ἔκαμε διὰ τῆς χειρὸς καὶ τῆς κεφαλῆς σημεῖον ἀποχαιρετισμοῦ.

‘Ο βαρόνος ἔξηλθε τοῦ κοιτῶνος.

Διέταξε τὸν ήνιοχον νὰ ζευξη ἀμέσως ἵππον εἰς τὸ ὅχημα, ἵνα μεταβῇ εἰς Παρισίους. Μετὰ ταῦτα διατάξας νὰ τοῦ φέρωσι τὸ πρόγευμα, ἔφραγε ἐν σπουδῇ, ὡς ἀνθρώπως λίγων βιαζόμενος, ἔπειτα μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἵνα ἐνδυθῇ ὁδοιπορικὴν ἐνδυμασίαν. ‘Εθετο εἰς βύρσινον ρωσικὸν σάκκον, εὐμετακόδιστον, ἀσπρόρρουχα καὶ βεβαιωθεὶς ὅτι ἡ θύρα του ἦτο καλῶς κλειμένη, ὅτι οὐδεὶς ἥδυνατο νὰ ἰδῃ οὔτε νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἤνοιξε παλαιόν επιπλον, κινήσας μυστικὰ ἀόρτα ἐλατήρια. Οἱ ὄφθαλμοι του ἐσπινθροβόλησαν, τὸ μέτωπόν του ἐφαιδρύνθη.

‘Ἐπι τινος τῶν θηκίων τοῦ ἐπίπλου ἦσαν ἐπιστεσωρευμένα δέματα τραπεζίτικῶν γραμματίων, γραμμάτια χιλίων,

πεντακοσίων, διακοσίων, ἑκατὸν φράγκων, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κύλινδρος χρυσοῦ, ἐπὶ τῶν ἀλλων ἦσαν τεθειμένοι ἐν καλῇ τάξει πολυάριθμοι τίτλοι τοῦ Κράτους, μετοχαὶ τῆς Γαλλικῆς Τραπέζης, τῆς ἑταιρίκης τοῦ Αεριόφωτος καὶ ἀλλα διάφορα χρεωγραφα. Πάντες οὗτοι οἱ διάτροφοι τίτλοι ἦσαν εἰς τὸν φέροντα καὶ ἀναπαρίστων πλέον τῶν δύο ἑκατομμυρίων, ὑπολογίζομένου δὲ καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν τραπεζίτικῶν γραμματίων εἰς ἐν τούλαγιστον ἑκατομμύριον, τὰ ἐν τῷ ἐπίπλῳ ἀνήρχοντο εἰς πλείστα τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων.

Τὸ λοιπὸν τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ ἐπωφθαλμία ὁ βαρόνος δεσμική· εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦτον, ἐμπιστευθέντα εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τιμήν του, δοτική, τοῦ ἀδελφοῦ του ἀποθανόντος, ἀνῆκεν εἰς τὴν μαρκήσιαν, τὸν πλωτὸν, λέγομεν, τοῦτον διενοεῖτο νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν του.

Ἐμελέτα μετὰ ψυχρότητος τὴν πρᾶξιν τοῦ σφετερισμοῦ ζητῶν ἐν τῇ δικνούσᾳ του, προστιθήνει εἰς πᾶσαν κακὴν σκέψιν, τὸ μέσον του νὰ ἐκπληρώσῃ το ἔκκοσμον. Ἐστεργμένος θύμικότητος, ὁ ὄθλος ἥδυνθη ποσούτῳ καλῶς νὰ ἀποκοιμίσῃ τὴν συνείδησί του, ώστε οὐδεμία ἐπωτερικὴ φωνὴ τῷ ἐκράγαζεν: κλέπτα!

(Ἀκόλουθει).